

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. София, 29.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ВТОРОИНСТАНЦИОНЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети декември
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Д. Петков

Членове: Недялка Н. Нинова
Кристина Ив. Тодорова

при участието на секретаря Радиана Д. Андреева
в присъствието на прокурора Д. М. Д.
като разгледа докладваното от Пламен Д. Петков Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211800600285 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 318 и следващите от НПК и е образувано по постъпили жалби и допълнения към тях от подс. К. СТ. М. с установена по делото самоличност, депозирана чрез защитника му - адв. Д.С. от САК и от адв. Е.А. от САК - защитник на подс. К. М. СТ., също с установена по делото самоличност, против присъда № 11 от 10. 05. 2018 год., постановена по н.о.х.д. № 320/ 2015 год. по описа на Районен съд - С..

С атакуваният съдебен акт, трети състав на районния съд признал всеки един от подсъдимите М. и С. за виновен в това, че в съучастие като съизвършител с другия подсъдим, на 09. 03. 2015 год., около 04 : 30 часа, в гр. С. на кръстовище между ул. „М.“ и ул. „Г.С.“, е отнел чужди движими вещи, а именно: сумата от 20.00 лв. / двадесет лева/, състоящи се от 2 бр. банкноти с номинал 5.00/пет/лева и 1 бр. банкнота с номинал 10.00/десет/лева; 1 бр. дамска чанта без марка, черна на цвят, изработена от изкуствена кожа, на стойност 15.00/петнадесет/ лева; 1 бр. дамско портмоне без марка, червено на цвят, изработено от изкуствена кожа, на стойност 10.00/десет/ лева; 2 бр. секретни ключа на стойност 8.00/осем/лева и 1 бр. обеци, тип „перли“, на стойност 2.00/два/ лева, от владението на Б.И.И. от гр. С. с намерение противозаконно да ги присвои, като за това е употребил сила – нанасял удари с крак в областта на главата, поради което и на основание чл. 198, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК и при условията на чл. 54, ал. 1 НК им наложил наказания от по четири години „лишаване от свобода“ при първоначален „общ“ режим на изтърпяване, съобразно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС.

Подс. К. М. СТ. бил признат за виновен и в това, че на инкриминираните дата и място е направил опит да отнеме чужди движими вещи, а именно: сумата от 20.00/двадесет/ лева; 1 бр. дамска чанта без марка, черна на цвят, изработена от изкуствена кожа, на стойност 16.00/шестнадесет/ лева; 1 бр. дамско портмоне без марка, червено на цвят,

изработено от изкуствена кожа, на стойност 8.00/осем/ лева; 5 бр. секретни ключа с метален ключодържател-автомобил, на стойност 20.00/двадесет/ лева; 1 чифт дамски плетени ръкавици без марка, на стойност 3.00/три/ лева и 1 бр. червило марка „Avon“, на стойност 3.00/три/ лева, от владението на С.Г.М. от гр. С. с намерение противозаконно да ги присвои, като за това е употребил сила – изблъскал с ръце С.М. и опитал да издърпа от ръцете □ дамската чанта, поради което и на основание чл. 198, ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 от НК и отново при условията на чл. 54, ал. 1 НК му било наложено наказание "лишаване от свобода" за срок от три години.

Наложените на подс. С. наказания били групирани на основание чл. 23, ал. 1 от НК, като му било определено най-тежкото измежду тях, а именно: четири години „лишаване от свобода“, което да бъде изтърпяно, както бе посочено и по-горе, при първоначален „общ“ режим на изтърпяване, съобразно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС.

В тежест на подсъдимите били възложени и разноските по делото.

Както в жалбата на защитника на подсъдимия С. и допълнението към нея, така и тези на подс. М., на практика се твърди, че първоинстанционната присъда следва да бъде отменена като необоснована и неправилна.

Излагат се доводи, че съставът на районния съд е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила при анализа и оценката на събраните по делото доказателства. Изтъкват се съмнения в достоверността на показанията на част от разпитаните по делото свидетели и в частност, пострадалите. Акцентира се, че при формиране на своето вътрешно убеждение решаващият съдебен състав е игнорирал заключенията по СМЕ.

В жалбата на подс. М. се излагат и оплаквания за допуснати в рамките на проведеното досъдебно производство особено съществени нарушения на процесуалните правила.

Към въззивния съд е отправено искане за упражняване на правомощието по чл. 334, т. 2, вр. чл. 336, ал. 1, т. 3 от НПК, алтернативно, наложените на подсъдимите наказания да бъдат намалени по размер.

Районна прокуратура - С. не е депозирила възражение по жалбите.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция, представителят на СОП изразява мнение за неоснователност и на двете жалби. Счита, че атакуваната първоинстанционна присъда следва да бъде потвърдена, като правилна и законосъобразна.

Защитникът на подс. К.С. - адв. А., поддържа съображенията изложени в депозираната въззивна жалба и допълнението към нея, като отново отправя искане към въззивния съд за отмяна на първоинстанционната присъда, като неправилна и необоснована и моли, подзащитният □ да бъде признат за невиновен по повдигнатите му от Районна прокуратура - С. обвинения.

Защитникът на подс. М. - адв. С., също поддържа доводите, изложени в депозираната въззивна жалба и допълнението към нея. В пледоарията си по същество излага съображения, че извършените във фазата на досъдебното производство процесуално-следствени действия са били опорочени. Отправя искане към въззивния съд за отменяване присъдата на състава на Районен съд - С. и признаване на подзащитния му за невиновен, алтернативно, да се определи наказанието му с прилагане института на условното осъждане по чл. 66 от НК.

СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, наказателно отделение, първи въззивен състав, след като обсъди депозираните жалби, взе предвид становищата на страните и извърши служебна проверка на атакуваната присъда и материалите по делото, с оглед разпоредбата на чл. 314 от НПК, прие за установено следното :

ЖАЛБИТЕ са НЕОСНОВАТЕЛНИ и следва да бъдат оставени без уважение, а обжалвания първоинстанционен акт потвърден изцяло, като правилен и законосъобразен.

Това е така поради следните съображения :

За да постанови присъдата си, състава на районния съд се е позовал както на събраните в хода на досъдебното производство доказателства, така и на тези, проверени в рамките на проведеното първоинстанционно съдебно следствие. След сторен верен доказателствен анализ, трети състав на районния съд е приел от фактическа страна, че свидетелите Б.И. и С.М. празнували 8 март през 2015 година в град С. в заведение „Диамант“, където били до около четири часа след полунощ на 09.03.2015 г. Тръгнали си пешком, като се спрели на пресечка на улица „М.“ и улица „Г.С.“. Свидетелката М., която живеела наблизо, останала на улицата със свидетелката И., за да ☐ прави компания, докато последната си вземе такси. Мястото било осветено с улично осветление, валил сняг и имало снежна покривка. Около 04 : 20 часа, докато свидетелките чакали, двамата подсъдими се приближили към тях, а подсъдимият М. ги попитал дали са празнували „О. март“. М.И. отвърнали, че са празнували. В този момент К.С. изрекъл думите: „Нападаме ли?“. М. чувайки тези думи се затичала към къщата в която живее, за да извика мъжа си за помощ. В момента, в който викала съпруга си, подс. С. я настигнал и изблъскал при което, М. паднала на земята, а С. започнал да дърпа дамската ☐ чанта. Докато подс. С. дърпал дамската чанта на М., същата свидетелка викала много силно по име мъжа си, като същевременно чувала виковете за помощ на свидетелката Б.И.. Оказаната съпротива и силните викове обезсърчили С., който не могъл да отнеме чантата на свидетелката, поради което се отказал и се върнал при подс. М..

През времето, докато подс. С. настигнал М. и се опитвал да отнеме чантата ☐, подс. К.М. хванал свидетелката И. за косата и започнал да я дърпа. Със свободната си ръка хванал чантата на И., като от дърпането на чантата, свидетелката загубила равновесие и паднала на земята, но продължавала да стиска чантата си. Подс. М. започнал да нанася удари по И. в областта на главата. Междувременно при М. и падналата на земята свидетелка И. се върнал и подс. С., който също се включил в нанасянето на удари по падналата свидетелка И. като и двамата подсъдими удряли свидетелката, като ☐ нанасяли удари с ръце и крака. Със сломена от ударите съпротива, свидетелката И. пуснала чантата си, а подсъдимият М. я издърпал и отнел.

След като била оставена от подсъдимия К.С., М. се приближила до къщата си и продължила да вика своя съпруг. Свидетелят М. чул виковете на жена си за помощ и това го събудило, защото спял по това време. Отворил прозореца, откъдето видял две момчета да бият свидетелката Б.И.. Лично и непосредствено видял как и двамата бият Б.И., като ☐ нанасяли удари с юмруци и ритници с крака. Свидетелят е категоричен, че и двамата са били свидетелката И., като от едната страна удари е нанасял единият подсъдим, а от другата страна удари е нанасял другият. М. извикал през прозореца и хукнал да слиза по стълбите.

Когато вече бил на улицата, двамата нападатели ги нямало на мястото. М. се върнала до свидетелката И., която била на отсрещната страна, лежала на земята и плачела. Била в съзнание, но хлипала и била в шок. Още преди до тях да дотича съпругът на М., последната вече била позвънила на телефон 112. М. останала на улицата с И., за да изчакат идването на полиция, а М. се прибрал у дома си при детето си. Пристигналите на място полицаи откарали Б.И. до Спешна помощ, където ѝ била оказана медицинска помощ.

Съгласно заключението на вещото лице по назначената и изслушана съдебномедицинска експертиза, се установява, че на Б.И. били нанесени следните наранявания: кръвонасядания тип „очила“ в областта на двете орбити; кръвонасядане и охлузване по лявата лицева половина; кръвоизлив под конюнктивата на лявата очна ябълка; рана в областта на горния клепач на лявото око; кръвонасядания по лигавицата на двете устни на устата; палпаторна болка в основата на носа; кръвонасядане по гърба на дясната длан; палпаторна болка в областта на десния лакът; кръвонасядане и охлузване по лявото бедро; кръвонасядания и охлузвания по двете колене.

Установено е, че така констатираните наранявания в съвкупност са причинили на пострадалата временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Установено е също и, че травмите заздравяват без последици за около 15-20 дни и могат да се получат по описания от пострадалата начин, а именно: при удари с ритници за нараняванията по главата, лицето, дясната длан и лявото бедро и от контакт с терена за нараняванията по коленете.

От заключението на вещото лице по назначената и изслушана по делото съдебномедицинска експертиза се установява, че на М. не са установени наранявания по лицето, главата и тялото.

Установено е от заключението на вещото лице по назначената и изслушана съдебно-видеотехническа експертиза, че видеокамерите на намиращото се наблизо заведение - игрална зала, са записали видеокадри по времето на инцидента, като файловете с кадрите са негодни за идентификационно изследване, както и че кадрите не съдържат сцени на съприкосновение между лица, в които да се наблюдава употреба на сила при отнемане на вещи.

От заключенията на вещото лице Н. по изслушаните и приети две оценителни експертизи е установена стойността на отнетите от И. вещи, които са както следва: сумата от 20.00 лв. /двадесет лева/, състоящи се от 2 бр. банкноти с поминал 5.00 /пет/ лв. и 1 бр. банкнота с поминал 10.00 /десет/ лв.; 1 бр. дамска чанта без марка, черна на цвят, изработена от изкуствена кожа, на стойност 15.00/петнадесет/ лв.; 1 бр. дамско портмоне без марка, червено на цвят, изработено от изкуствена кожа, на стойност 10.00 /десет/ лв.; 2 бр. секретни ключа на стойност 8.00/осем/ лв. и 1 бр. обеци, тип „перли“, на стойност 2.00 /два/ лв. Установено е и, че дамската чанта на М., която подсъдимият С. се опитал да отнеме съдържала: 1 бр. дамска чанта без марка, черна на цвят, изработена от изкуствена кожа, на стойност 16.00/шестнадесет/ лв.; сумата от 20.00 лв. /двадесет лева/; 1 бр. дамско портмоне без марка, червено на цвят, изработено от изкуствена кожа, на стойност 8.00 /осем/ лв.; 5 бр. секретни ключа с метален ключодържател - автомобил, на стойност 20.00 /двадесет/лв.; 1 чифт дамски плетени ръкавици без марка, на стойност 3.00 /три/лв. и 1 бр. червило марка „Avon“, на стойност 3.00/три/ лв.

В резултат на оперативно-издирвателните действия, проведени по разследването, на 09.03.2015 год., с протокол за оглед на местопроизшествие от същата дата са открити в заснежено място, намиращо се на 700 метра в северна посока от моста на улица „Т.“ в град С. на река Искър и на 12 метра в посока запад от източната стена на река Искър, в близост до бент на река Искър, дамската чанта, ведно с два броя дамски обеци, тип „перли“, дамско портмоне и ключодържател с два броя ключове, един брой дебитна карта, един брой карта с надпис Billa, един брой част от карта с надпис Globul и един брой свидетелство за управление на МПС на свид. Б.И..

В производството пред първата инстанция са събрани гласни доказателства от разпита на свидетелите М., И., Д., Ю. и К., като решаващият съдебен състав на районният съд е кредитирал като безпротиворечиви и взаимнодопълващи се техните показания, които изчерпателно очертават хронологията на случилото се и поведението на двамата подсъдими. Обсъдени са и извършените разпознавания на 09.03.2015 год. от пострадалите М.И., като без съмнение свид. М. е установила, че по-високото момче /посочен като подсъдимия К.М./ е нападнал И.. Същото обстоятелство категорично е посочено и от свидетелката И.. Без никакво съмнение М. сочи, че е нападната от К.С., което е възприето и пресъздадено и от И.. Съдът не е констатирал противоречия в даденото от двете свидетелки описание на действията на двамата подсъдими. Във връзка с наведени от защитата доводи за нарушения в процесуалните правила при извършените по реда на чл. 170 НПК разпознавания, са събрани и гласни доказателства, като от показанията на свидетелите Д., Ю., и К. е установено, че разпознаването е извършено в присъствието на поемни лица, че лицето е

представено за разпознаване заедно с три други лица, сходни с него по външност, че са били взети мерки то да не осъществи предварително пряк контакт с разпознаващия, че разпознаващото лице не се е срещало непосредствено с разпознаваното лице, че разпознаването са представяни поотделно на всяко от разпознаващите лица, като са били взети мерки разпознаващите лица да не осъществят пряк контакт помежду си. От показанията на свид. Ю. е установено, че никой не е посочвал или насочвал избора на разпознаващите. Същият свидетел, както и свидетелят К. сочат че разпознаването се различавали от другите лица, като били без връзки, което съдът намира за несъществено, тъй като подсъдимите са разпознати поради други посочени в протоколите признаци.

По делото е разпитан и свидетелят Й.Т. който в показанията си сочи, че в началото на март месец 2015 г. бил поканен да пие ракия в дома на С. – баща на подсъдимия К.М. и след като изпил 300-400 грама ракия, бил поканен да остане да преспи в дома им. Подсъдимият също бил в дома. Според свидетеля същият бил много пиан, но не можел да спи на друго място, освен в дома си. Същият свидетел заявява, че същата вечер почти не спал, тъй като му било неудобно и през повечето време гледал телевизия, а цялата нощ подсъдимият спал при него в кухнята и не бил излизал. На следващия ден следобед разбрал, че К.М. е задържан. Решаващият състав на Районен съд - С. не е кредитирал показанията на този свидетел със съображения за липса на категоричност и еднозначност в заявеното, а наред с това и предвид твърдяната употреба на алкохол се внася съмнение в способността на свидетеля да възприеме правилно релевантните факти и да ги пресъздаде обективно.

По делото са събрани характеристични данни за двамата подсъдими. Видно от дадената характеристика за подсъдимия К.М., същият е охарактеризиран в положителна светлина, ползва се с уважение сред близките, трудолюбив и грижовен родител. Същият не декларира доходи от трудови правоотношения, декларира социално подпомагане, не е осъждан. От характеристичната справка, изготвена от младши полицейски инспектор Г. се установява, че този подсъдим не се ползва с добро име в квартала, злоупотребява с алкохол и поддържа контакти с криминално проявени лица и лица, нарушаващи обществения ред. Установено се, че подсъдимият К.С. е неосъждан, получава доходи от извънтрудово правоотношение, а от характеристичната справка, изготвена от младши полицейски инспектор Г. е установено, че С. не се ползва с добро име в квартала, злоупотребява с алкохол и поддържа контакти с криминално проявени лица и лица, нарушаващи обществения ред.

Изложената по-горе фактическа обстановка, /която и според състава на въззивния съд/ се установява по категоричен начин от събраните по делото доказателства и в частност, показанията на свидетелите Б.И.И., С.Г.М., П.К. М., Р.П. Д., З.Н.К.Е.Х. Ю., И.Б. К., приетите писмени доказателства, експертните заключения на съдебно-оценителните и съдебномедицинските експертизи.

При горепосочената и недвусмислено установена фактическа обстановка, правилно и законосъобразно решаващият състав от първоинстанционния съд е приел, че всеки един от подсъдимите К. СТ. М. и К. М. СТ. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 198, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, тъй като от доказателствата събрани по делото, може да се направи обоснован и несъмнен извод, че всеки един от тях, през инкриминираните времеви период и териториален участък, в съучастие като съизвършители помежду си, отнели чужди движими вещи, а именно: сумата от 20.00 лв. / двадесет лева/, състоящи се от 2 бр. банкноти с номинал 5.00/пет/лева и 1 бр. банкнота с номинал 10.00/десет/лева; 1 бр. дамска чанта без марка, черна на цвят, изработена от изкуствена кожа, на стойност 15.00/петнадесет/ лева; 1 бр. дамско портмоне без марка, червено на цвят, изработено от изкуствена кожа, на стойност 10.00/десет/ лева; 2 бр. секретни ключа на стойност 8.00/осем/лева и 1 бр. обеци, тип „перли“, на стойност 2.00/два/ лева, от владението на Б.И.И. от гр. С. с намерение противозаконно да ги присвоят, като за

това са употребили сила - нанасяли удари с крак в областта на главата на пострадалата.

Въззивният съд намира за правилен и законосъобразен извода на решаващият състав от първоинстанционния съд за това, че подсъдимият К. М. СТ. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 198, ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 от НК, тъй като от доказателствата събрани по делото, може да се направи обоснован и несъмнен извод, че на инкриминираните дата и място е направил опит да отнеме чужди движими вещи, а именно: сумата от 20.00/двадесет/ лева; 1 бр. дамска чанта без марка, черна на цвят, изработена от изкуствена кожа, на стойност 16.00/шестнадесет/ лева; 1 бр. дамско портмоне без марка, червено на цвят, изработено от изкуствена кожа, на стойност 8.00/осем/ лева; 5 бр. секретни ключа с метален ключодържател-автомобил, на стойност 20.00/двадесет/ лева; 1 чифт дамски плетени ръкавици без марка, на стойност 3.00/три/ лева и 1 бр. червило марка „Avon“, на стойност 3.00/три/ лева, от владението на С.Г.М. от гр. С. с намерение противозаконно да ги присвои, като за това е употребил сила – изблъскал с ръце С.М. и опитал да издърпа от ръцете ѝ дамската чанта.

Този извод се базира на събрани по делото доказателства, установени и проверени с различни доказателствени средства и способности на доказване. Същите са непротиворечиви и взаимно се допълват – показанията на свидетелите /подробно посочени по-горе/, експертните заключения по съдебно-оценителните и съдебномедицинските експертизи, приобщените по реда на чл. 283 от НПК, писмени доказателства. Както преките, така и косвените доказателства събрани по делото, при техния логически анализ водят до единствено възможното заключение, че подсъдимите К.М. и К.С. са осъществили вменените им престъпления. Липсва нарушение на разпоредбата на чл. 301, ал. 1 от НПК недопускаща присъдата да почива на предположения, тъй като в настоящия случай, събраните по делото доказателства изобличават подсъдимите К. СТ. М. и К. М. СТ., като извършители на деянията, за които им е било повдигнато обвинение, поради и което правилно, същите са били признати за виновни в тяхното извършване.

Осъщественото от двамата подсъдими деяние е правилно квалифицирано като престъпление по чл. 198, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, а осъщественото от С. второ деяние също правилно е квалифицирано като престъпление по чл. 198, ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 от НК, като подробно са обсъдени всички елементи от обективна страна на всеки престъпен състав.

Правилно е преценено и това, че престъпленията са осъществени при форма на вината пряк умисъл по смисъла на чл. 11, ал. 2, пр. 1 от НК, а именно, че подсъдимите К. СТ. М. и К. М. СТ. са съзнавали общественонеопасния характер на деянията и последиците им и са искали настъпването на последните. Извън това, всеки един от подсъдимите обективно е съзнавал и това, че извършва посоченото по-горе престъпно деяние, съвместно с другите съучастници както и, че последните също действуват умишлено, като всички искат и пряко целят, настъпването на неговите общественонеопасни последици.

Наложено на всеки един от подсъдимите К. СТ. М. и К. М. СТ. наказание е справедливо, като вид и размер, като същите са определени при условията на чл. 54 от НК. Състава на първоинстанционният съд е взел предвид и е обсъдил, релевантните за наказателната отговорност на подсъдимите обстоятелства, като правилно са преценени и отчетени степента на обществена опасност на всеки деец, деянието, и подбудите за неговото извършване. Така, на базата на подробни и напълно аргументирани съждения и съобразявайки се с материалния закон, първоинстанционният съд е е наложил на подс. К. М. наказание четири години „лишаване от свобода“ при първоначален „общ“ режим на изтърпяване, съобразно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС, а на подс. К. С. – общо най-тежко наказание от четири години „лишаване от свобода“, което да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим, съобразно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС. Решаващият съд е счел, че именно с така определените наказания като размер и начин на изпълнение, целите на генералната и специалната превенции визирани в разпоредбата на чл.

36 от НК биха били достигнати по - пълно и адекватно. Въззивната инстанция се солидаризира с това становище на състава на Самоковския районен съд, като с оглед доводите на защитниците на двамата подсъдими следва да отбележи, че определените на подсъдимите наказания, като вид, размер и начин на изпълнение, извън всякакво съмнение, не съдържат характеристиките на явна несправедливост по смисъла на чл. 348, ал. 5, т. 1 от НПК.

Що се касае до оплакванията на защитниците на двамата подсъдими трябва да се посочи извън изложеното по-горе, че дори и да е налице неперфектност при изписване на почасовото извършване на процесуално-следствените действия в първия ден от разследването при провеждане на досъдебното производство по делото, не може да бъде игнорирана категоричността с която двете пострадали разпознават своите нападатели, повторена и в съдебно заседание /в.ж. л.42-46 от първ. пр.-во/, включая и категоричността им касателно осъществяването от всеки един от подсъдимите действия, субсумируеми именно под нормата на чл. 198, ал. 1 от НК.

Поради изложеното в горните абзаци на решението, настоящата инстанция счита доводите, изложени както в жалбата на служебния защитник на подс. К.С., така и в жалбата на защитника на подс. К.М. за неоснователни, поради и което, същите следва да бъдат оставени без уважение.

При извършената служебна проверка на първоинстанционният акт съобразно разпоредбата на чл. 314 от НПК, въззивния съд не констатира наличие на основания за неговото отменяване или изменяване, обстоятелство, което наред с изложеното по - горе, обуславя извода на съда, че следва да постанови решение с което потвърди изцяло обжалваната присъда на трети състав на С.ския районен съд, постановена по НОХД № 320 / 2015 год. по описа на същия съд, като правилна и законосъобразна.

Воден от горното, СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД наказателно отделение, първи въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда № 11 от 10. 05. 2018 год., постановена по НОХД № 320 / 2015 год. по описа на Районен съд – гр. С..

Решението не подлежи на обжалване или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____